

1) Ὁ μὴ κατελθὼν κατὰ τὸν χειμῶνα εἰς πεδινὰ χειμάρδια διὰ τὰ διαχειμάσῃ ἐνθ' ἄν.: *Τί περιμέν'ς ξύγγ' ἀπ' αὐτάνα, ἀξιχείμαστα πράματα* (ἐπὶ ἰσχνῶν ζώων). 2) Ὁ μὴ διελθὼν ἀκόμη τὸν χειμῶνα Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Εἶνι ἀξιχείμαστα ἀκόμα τὰ πράματα κ' εἶνι παχὰ* (διότι δὲν ὑπέστησαν τὰς κακουχίας τοῦ χειμῶνος, ὥστε νὰ ἀδυνατίσουν).

ἀξεχνούδιστος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀξεχνούδιστος Κύπρ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξεχνουδιστός < ξεχνουδίζω.

Ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ ὁποῖου δὲν ἀφηρέθη ὁ χνοῦς: *Ροῦχα ἀξεχνούδιστα*.

ἀξεχορτάριστος ἐπίθ. Χίος κ. ἀ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξεχορταριστός < ξεχορταρίζω.

Ὁ μὴ καθαρισθεὶς ἐκ τῶν ζιζανίων, παρασίτων κττ., ἐπὶ ἀγροῦ ἐνθ' ἄν.: *Ἐχω τὸ χωράφι ἀκόμη ἀξεχορτάριστο Χίος*. Συνών. ἀβοτάνιστος 1, ἀξεβοτάνιστος, ἀξεχόρτιστος.

ἀξεχόρτιστος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀξεχόρτιστος Κύπρ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξεχορτιστός < ξεχορτίζω.

Ἀξεχορτάριστος, ὁ ἰδ.: *Περβόλιν ἀξεχόρτιστον*.

ἀξεχρόνιαστος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀξεχρόνιαστος Κεφαλλ. Πελοπν. (Σουδεν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξεχρονιαστός < ξεχρονιάζω.

Ἐκεῖνος ποῦ εἶθε νὰ μὴ ξεχρονιασῇ, νὰ μὴ βγάλῃ τὸ χρόνον ἐνθ' ἄν.: Φρ. *Ἀχ μωρέ, ἀξεχρόνιαγο!* (ἀρὰ) Σουδεν. Συνών. ἀδόρητος 1β, ἀχρόνιαστος.

ἀξεχωριστὰ ἢ, ἐτυπώθη εἰς τὰ παραδείγματα τοῦ ἀ- στερητ. 1β, ἀλλ' ἢ λ. ἀπηρεχαιωμένη παρὰ Σομ.

ἀξεχώριστα ἐπίρρ. ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ. 36 καὶ Γράμματ. 2,85 ΓΞενοπ. Θέατρ. 1,67—Λεξ. Δεξ. Μ. Ἐγκυκλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀξεχώριστος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ. Ἀδιακρίτως ἐνθ' ἄν.: *Χαρὰ καὶ πίκρα ἀνακατωμένα κί ἀξεχώριστα* ΓΞενοπ. ἐνθ' ἄν. || Ποίημ.

Καὶ τοὺς σπόρους καὶ τοὺς μητρες κλειόντας ἀξεχώριστα ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ. 36.

ἀξεχώριστος ἐπίθ. σύννηθ. ἀξεχώριτος Πόντ. (Σάντ.) Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. ξεχωριστός. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ἀδιανέμητος, ἀδιαίρετος σύννηθ. καὶ Πόντ. (Σάντ.): *Τὰ κληρονομικὰ τὰ ἔχουμεν ἀκόμη ἀξεχώριστα σύννηθ.* 2) Ἀχώριστος, στενῶς συνδεδεμένος σύννηθ.: *Ἀξεχώριστοι φίλοι.* 3) Δυσδιάκριτος σύννηθ.: *Αὐτὰ τὰ δίδυμα εἶναι ἀξεχώριστα, μοιάζουν πολὺ.*

Πβ. ἀχώριστος.

ἀξέχωστος ἐπίθ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Χίος κ. ἀ. ἀξέχουτους Σάμ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξεχωστός < ξεχώνω.

Ὁ μὴ ἐκταφεὶς ἐνθ' ἄν.: *Ὁ πατέρας μου εἶναι ἀκόμη ἀξέχωστος* (δὲν ἐγένετο ἀνακομιδὴ τῶν ὀστέων αὐτοῦ) Σαρεκκλ.

ἀξεψύχητος ἐπίθ. Κυκλ. (Θήρ. κ. ἀ.) ἀξεψύχητος Κύπρ. ἀξεψύχιστος Θήρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξεψυχητός < ξεψύχω.

1) Ὁ μὴ ἀποθανὼν ἀκόμη, ὁ μὴ ξεψυχήσας Κύπρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Ἀξεψύχιστος εἶναι ἀκόμη, μὰ ψυχομαχεῖ Ἀπύρανθ.* 2) Ἐκεῖνος ποῦ εἶθε νὰ μὴ ξεψυχήσῃ εὐκόλως Κυκλ. (Θήρ. κ. ἀ.) Πελοπν. (Λακων.): Φρ. *ὦ, τὸν ἀξεψύχιστο!* (ἐπὶ φιλαργύρου, ἀχαρίστου κττ.) Λακων.

ἀξήγητα ἐπίρρ. ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωή 262

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀξήγητος.

Ἀνερμηνεύτως, ἀνεξηγήτως: Ποίημ.

Κάθε φορὰ ποῦ ἀξήγητα 'ς τὰ βάθη σου 'γροικᾷς καὶ ἀπαλό, ἀπαλώτατον, ὀλόγλυκο, ποιὸς ξέρει! ὦ σπῖτι, λέγε. — Ἀγύριστη κ' ἐσὺ μὲ ἀποζητᾷς;

ἀξήγητος ἐπίθ. ἀνεξηγήτος λόγ. σύννηθ. ἀξήγητος πολλαχ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξηγητός < ξηγῶ. Ἡ λ. καὶ ἐν χειρογρ. τοῦ 17ου αἰῶνος. Πβ. Λαογρ. 3(1911)389. Τὸ ἀνεξηγήτος μεταγν.

Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἐρμηνευθῇ, νὰ ἐξηγηθῇ σύννηθ.: *Καὶ τότε μέσα μου ἀναψεν ἀξήγητη μὲ δύναμι ποῦ δὲ βρίσκω λόγια νὰ τὴν πῶ* ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 44 || Ποίημ.

Ὅλα εἶχαν πάρε μὲ σοφὴ καὶ μὲ ἀνεξηγήτη ὁμορφιὰ ΙΠαναγιωτόπ. ἐν Ἀνθολ. Ἡ Ἀποστολίδ. 321 *Λαχτάρεις ἀνεξηγήτες βαθρὰ μου ἀθώρητο ἕνα χέρι ἔχει ξυπνήσει* ΣΜαυροειδ. ἐν Ἀνθολ. Ἡ Ἀποστολίδ. 239.

ἀξήλωτος ἐπίθ. κοιν. ἀξήλουτους βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξηλωτός < ξηλώνω.

Ὁ μὴ ἐκραφεῖς, ὁ μὴ ξηλωθεῖς, συνήθως ἐπὶ ἐνδυμάτων κττ.: *Ἀξήλωτο μανίκι-πάπλωμα-ρουχο-σακκάκι-φόρεμα* κττ. *Ἀξήλωτη φούστα.*

ἀξημέρωτα ἐπίρρ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀξημέρωτος.

Πρὶν ἐξημερώσῃ, περὶ ὄρθρον ἐνθ' ἄν.: *Ἐφυγε - ἦρθε ἀξημέρωτα πολλαχ.* *Ἐπεφτε νὰ κοιμηθῇ γὰ νὰ σηκωθῇ* πάλι ἀξημέρωτα ΓΜαράντ. Μιχελ. 15.

ἀξημέρωτος ἐπίθ. σύννηθ. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. κ. ἀ.) ἀξ'μέρουτους βόρ. ἰδιώμ. ἀξ'μέουτους Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ξημερωτός < ξημερώνω.

1) Ὁ μὴ καταλαμβανόμενος ἢ ὁ μὴ καταληφθεὶς ὑπὸ τῆς ἡμέρας σύννηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.): *Ἀξημέρωτοι ἔφτασαμε 'ς σὸ δεῖνα μέρος Κερασ.* || Φρ. *Νύχτα ἀξημέρωτη* (μακρὰ, ἀντίθ. ἀβράδυστη μέρα) Κάρπ. Πελοπν. (Λακων.) || Ποίημ.

Γὰ μὲ ὅλα πρὸς ἀξημέρωτα | καὶ τοῦ ἡλίου ἐσὺ λαμπάδα! ΚΠαλαμ. Βωμ. 178 Συνών. ἀμέρωτος (Ι). 2) Ἐκεῖνος ποῦ εἶθε νὰ μὴ ἰδῇ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, νὰ μὴ ξημερωθῇ σύννηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.): *Τί εἶχε μετ' ἐσένα ὁ ἀξημέρωτος!* Ἡπ. || Φρ. *Ὁ ἀχρόνιαγος κί ἀξ'μέρουτους!* (ἀρὰ) Σάμ. *Ἀχ, ἀνάθιμά σι, ἀξημέουτι! Σαμοθρ. Ἀξημέρωτον νὰ ἐλέπω σε!* (νὰ σὲ βλέπω) Κερασ.

ἀξία ἢ, κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Χαλδ.) ἀξίγια Πόντ. (Κερασ.) ἀξιά Θράκ. (Μάδυτ. Σαρεκκλ. Σηλυβρ.) Κωνπλ. Μεγίστ. Σύμ. κ. ἀ. ἀξιά Ἰμβρ. ἀξιά Κρήτ. Κυδων. Λέσβ. κ. ἀ. ἀξία Κύθηρ. ἔξιά Κάλυμν. Κρήτ. Σίφν. Στερελλ. (Καλοσκοπ.) κ. ἀ. ἔξιά Κρήτ. Σύμ. ἔξιά Κάρπ. Κρήτ. ἔξιά Θήρ. Κρήτ.

Τὸ ἀρχ. οὐς. ἀξία. Ὁ τύπ. ἀξία καὶ ἐν Ἐρωφίλ. πρᾶξ. Β στ. 41 (ἐκδ. ΚΣάθα σ. 334). Ὁ τύπ. ἔξιά καὶ παρὰ Γύπαρ. πρᾶξ. Β στ. 184 (ἐκδ. ΚΣάθα σ. 209). Ὁ τύπ. ἔξιά

